

Fırtına

– DENİZZZ · 23 Ağustos 2014

Seni tanıdığım günden beri,
Aniden kabaran deniz gibiyim
Sakinliğim hırçınlıklara gebe
Ve sahiller beklerken sığ suları,
Dalgalarım yükselir gökyüzüne.

Her an çırpınmaya hazır sularım,
Dengeler bozulacak korkusu var içimde
Yüklerimi hafifletmem imkansız
Sadece rüzgarım ol ve öylece kal
Ne olur, fırtınalara izin verme!...

Gecenin en kuytusunda
Uyurken tüm şehir
Ve örterken üzerime sessizliği
Şehrin ışıklarında aradım yine seni
Kaybolan silüetini kovaladım
Koşuşturdu zihnimde anılar
Şiirler hece hece dilimde
Sonra yokluğunda hiç' liği tattım

An geldi güldüm acılara
An geldi sarsılarak ağladım
Seninle de zordu hayat, sensiz de
Bu fırtına dinmeyecek anladım...!

Kaderin oyunu musun bana?
Bir görünüp bir kayboluyorsun
Varlığına alıştırap ruhumu
Çıkmaz sokaklara sürüklüyorsun
Sonra...
Sebepsiz ve sessizce
Birden uzaklaşıp gözlerimden
Ferimi söndürüyorsun
Aniden...

Yüregimi kör ediyorsun
Gelmediğin günlere, hayata
Adeta inat yapar gibi
Yokluğunla alay ediyorsun
Söyle...
Bu kez ne zaman gidiyorsun...?

Deniz Uzuner